

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 8.

Elokuu

TOIMITTAJAT:

JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG.

Vastaava.

Toim. sihteeri.

1913

XVIII:sta v:sik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisällys: Sielun jano. — Karl Oskar Malm. — Kuuromykkäin Auttajayhdistys — Emil Kuukkanen †. — Kirje kesäkoulusta Kuopiossa. — Råbylund. — Turun Kuuromykkäinkoulun Toveriyhdistys. — Kyminlaakson kuuromykät. — Kuuromykkä kuninkaan poika. — Keskustelua Kuopion kesäkoulussa. — Tietoja kotimaasta. — Ilmoituksia.

Sielun jano.

Joh. 7: 37—38.

Jerusalemossa oli suuri juhla, lehtimajanjuhla. Paljon ihmisiä matkusti Jerusalemiin. He menivät temppeliin juhlaa pitämään. Temppeli oli suuri ja kaunis. Siellä oli monta pappia ja paljon ihmisiä. Papit lukivat raamatusta Jumalan sanaa, he saarnasivat ja rukoilivat. Ihmiset lauloivat kiitosvirsiä ja uhrasivat alttarilla lampaita, lintuja y. m.

Jesus matkusti myös Jerusalemiin. Hän meni temppeliin juhlaan. Opetuslapset menivät Hänen kanssansa. Monet ihmiset ja tuttavat huomasivat Jeesuksen ja menivät Hänen luoksensa.

Jeesus katseli temppeliä ja ihmisiä. Hän näki pappien toimittavan jumalanpalvelusta. Hän kuuli laulua, rukouksia ja Jumalan sanaa. Ja Jeesus itse rukoili ja kiitti Jumalaa.

Jeesus näki temppelissä monta murheellista ihmistä. Hän näki, että monet ihmiset rukoilivat totuudessa. Hän huomasi, että moni ihminen etsi ja kaipasi saada rauhaa sydämeensä. Hän huomasi, että moni ihminen toivoi päästä lähemmä Jumalaa,

moni tahtoi tuntea enemmän Jumalaa. Moni ajatteli: kuinka minä voisin saada syntini anteeksi? Silloin Jeesus ajatteli: minä voin auttaa kaikkia noita ihmisiä, minä voin antaa heille rauhan, toivon ja iankaikkisen elämän.

Jeesus nousi ylös seisomaan. Hän tahtoi puhua kansalle temppelissä. Kaikki olivat hiljaa, katsoivat Jeesukseen ja odottivat mitä Hän puhuisi heille. Silloin Jeesus sanoi: *„Jos jonkun on jano, niin hän tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, hänestä vuotaa elävän veden virtoja.“*

Jeesus puhuu tässä: *joka janoo, hän tulkoon minun luokseni ja juokoon!* Jeesus lupaa antaa juomista janoovalle ihmiselle. Mutta Jeesus ei puhu tässä ruumiin janosta, vaan sielun janosta. Ruumiin jano loppuu kun ihminen juo vettä, tahi muuta juomaa. Mutta ihmisillä on myös sielun jano.

Kuningas David sanoo: *minun sieluni janoo Jumalaa* (psalmi 42). Millä tavalla sielu janoo? Joskus on ihmisellä ikävä olla. Hän on rauhaton. Hän on surullinen syntiensä tähden. Hän pelkää kuolemaa. Hän tahtoi enemmän tuntea Jumalaa. Hän etsii rauhaa, mutta ei sitä löydä. Hän ei voi iloita rahasta, vaatteista, ruuasta eikä huvituksista. Silloin hänen sielunsa jano. *„Niinkuin peura himoitsee tuoresta vettä, niin minun sieluni janoaa Jumalaa“.*

Jeesus on kuin elävä, virvoittava, hyvä lähde. Hän antaa janoovalle sielulle rauhan ja tyydytyksen. Hän voi täyttää ihmisen sielun ilolla, niin että ihminen tuntee ja sanoo: *»kun sinä, Herra, minun omani olet, niin en minä mistään muusta huoli«.* (Ps. 73: 25).

Ehkä myös sinunkin sielusi janoo. Ehkä sinulla on paljon rahaa, hyvä koti, paljon tavaraa ja huvituksia. Mutta sinä et ole tyytyväinen, etkä iloinen. Sinä ikävöit ja kaipaat. Sinä etsit, etsit onnea. Sinulta puuttuu sydämen ilo. *Sinä et tiedä oletko oikein Jumalan oma lapsi.* — Mene Jeesuksen luo! Hän antaa sinulle, mitä sinulta puuttuu. —

Jeesus sanoo vielä: *joka uskoo minuun, hänestä vuotaa elävän veden virrat.*

Tuolla on pieni virta eli joki. Se kulkee metsästä niitylle, pellolle, taas metsään ja laskee järveen. Virran vesi kastelee

maan, puun juuret, nurmen ja viljan pellolla. Virran rannalla kasvaa kauniita puita ja kukkia. Kukat tuoksuvat ja vilja pellolla kasvaa hyvin kun virran vesi virkistää ja kastelee kasvien juuria.

Jeesukseen uskova ihminen on samanlainen kuin tuo virta. Uskova ihminen on hyvä ja hyödyllinen. Hän rakastaa ja auttaa toisia ihmisiä. Hän neuvoo pahoja ihmisiä tulemaan hyviksi. Hän tahtoo pelastaa syntisiä. Hän auttaa orpoja, leskiä, köyhiä vaivaisia ja vanhoja. Hän on hyvä kaikille. Jeesus muuttaa ihmisen, niin että uskova ihminen tulee hyväksi.

Onko sinulla uskovainen tuttava? Oletko huomannut, että hän on kärsivällinen ja hyvä? Hän tahtoo elää kauniisti. Ei hän tahdo ajatella, puhua, eikä tehdä väärin. Hän on ihmisten keskellä niinkuin metsässä virta, jonka vesi virvoittaa kasvia. — Tule sinäkin Jeesuksen luo. Hän tekee sinusta hyvän ja hyödyllisen ihmisen. Hän antaa sinun sieluusi rauhan ja Hän tekee sinusta uuden ihmisen, joka ilolla palvelee Jumalaa ja toisia ihmisiä.

H. N.

Karl Oskar Malm.

(Esitelmä Malm-juhlassa Mikkeliissä).

Kun ihminen on tehnyt paljon hyvää auttamalla toisia ihmisiä, niin häntä muistetaan vielä hänen kuolemansakin jälkeen.

Tuossa seinällä näemme miehen kuvan. Hän kuoli 50 vuotta takaperin. Sittenkin häntä vielä muistetaan ja kunnioitetaan. Kutka häntä muistavat, kutka häntä kunnioittavat. Sillä tämä mies on tehnyt paljon hyvää maamme kuuromykille, paljon heitä auttanut. *Karl Oskar Malm* on hänen nimensä.

Karl Oskar Malm syntyi 12 p:nä helmik. 1826 Euran pitäjässä lähellä Turkua. Syntymästään saakka oli hän kuuromykkä. Siitä olivat hänen isänsä, raatimies Porvoossa Anders Gustaf Malm ja äitinsä Katarina, omaa sukua Tandefelt, hyvin surulliset. Ei ollut silloin Suomessa kouluja kuuromykkiä varten, ei osattu heitä vielä täällä opettaa. Sentähden lähettivät vanhemmat poikansa 8 vuoden vanhana v. 1834 opetettavaksi Ruotsiin. Ensin v.

1834—40 opetti Karl Oskar Malmia Tukholmassa eräs kuuromykkäinopettaja J. G. Holtz. Vuonna 1840 otettiin Malm oppilaaksi Manillan kuuromykkäin koulun. Jo kolmen vuoden perästä sai hän ruveta auttamaan koulun opettajia opettamalla ja hoitamalla toisia oppilaita. Vuonna 1845 pääsi hän pois koulusta. Karl Oskar Malm oli erittäin hyvä oppimaan. Hän sai hyvän todistuksen koulusta. Hän osasi useampia kieliä, englannin, saksan, ruotsin ja suomenkieltä. Hänellä oli kaunis käsiala eli hän kirjoitti kauniisti. Puusepätyössä hän oli taitava.

Kun Karl Oskar Malm oli koulunkäyntinsä lopettanut, tuli hän Suomeen. Hän oli iloinen siitä, että hän oli saanut opetusta. Mutta hän oli surullinen siitä, että Suomessa oli paljon opettamattomia kuuromykkiä. Ei kukaan osannut heitä opettaa. He elivät tietämättömyydessä. Karl Oskar Malm tahtoi ruveta heitä auttamaan. Hän tahtoi ruveta opettamaan Suomen kuuromykkiä. Vuonna 1846 lokakuun 1 p:nä avasi Malm kuuromykkäin koulun Porvoossa. Se oli merkkitapaus eli tärkeä tapaus Suomen kuuromykkäinopetuksen historiassa. Se oli maamme kuuromykkäinopetuksen alku. Saadaksensa enemmän oppia kuuromykkäinopetuksessa, kävi Malm katsomassa kuuromykkäinkouluja Ruotsissa, Tanskassa ja Saksassa.

Malmin kuuromykkäinkoulu Porvoossa loppui v. 1859. Tämä tapahtui sentähden, että valtio perusti v. 1860 Turkuun kuuromykkäinkoulun. Siihen siirtyi Malm opettajaksi. Mutta ainoastaan vähän aikaa, kolme vuotta, sai Malm olla Turun koulun opettajana. Hän kuoli 8 p:nä kesäk. 1863. Tänäpäivänä siis on Karl Oskar Malmin kuolemasta kulunut 50 vuotta. Hän on haudattu Turun hautausmaahan. Suomen kuuromykkäinopettajat ovat pystyttäneet hänelle kauniin hautapatsaan. Siinä myös on tämä sama kuva.

Suomen kuuromykkäinopettajat ovat kiitolliset Karl Oskar Malmille. Häntä, joka ensimmäisenä lähti heitä auttamaan, tahtovat he aina muistaa. Myös tämä juhla, jota Mikkelin kesäkurssilaiset nyt viettävät Karl Oskar Malmin muistoksi, todistaa, että hänen työtään Suomen kuuromykkäinopettajat hyväksi kunnioitetaan ja muistossa säilytetään.

E. J. Pesonen.

Kuuromykkäin Auttajayhdistys.

Toimintavuosi 1912.

Auttajayhdistyksen keskustoimikunta on jakanut 2,000 markan valtioavustuksen yhdistyksen piireille. Piirejä on nykyään 12. Ne ovat: Turun, Helsingin, Kuopion, Porvoon, Jyväskylän, Itä-Karjalan, Pietarsaaren, Oulun, Vaasan, Mikkelin, Viipurin ja Porin piirit. Jokaisella piirillä on oma toimikuntansa, joilta kuuromykkäinopettajat ovat saaneet apua anoa.

Auttajayhdistys on työskennellyt monella tavoin kuuromykkäinavustamisessa. Lainoja on annettu esim. työaineiden ja kalujen ostoon ja oman kodin hankkimiseen. Suoranaista apua on runsaasti jaettu ruokaan, vaatetukseen, matkoihin, hautauskustannuksiin, sairausavustuksiin ja raittiuden edistämiseksi sekä asunto-olojen parantamiseen.

Frans Leijonin rahastosta on annettu sekä vakinaista että tilapäistä apua monille kuuromykkäinopettajille.

Erään tylsämielisen kuuromykkäinopettajan tytön puolesta on Vaasan piiri suorittanut menot Sortavalan suojakotiin. Kolmelle kuuromykkäinopettajalle on toimitettu apua ja opetusta ja maksettu siitä. Useita kuuromykkiä on toimitettu kouluihin. Edelleen on hankittu työ- ja oppipaikkoja monille työttömille kuuromykkäinopettajille ja ammattitaidon kehittämiseksi on jaettu apurahoja. Kesällä on taas käyty kuuromykkäinopettajien kodeissa ja työpaikoissa katsomassa heitä.

Kuuromykkäin yhdistyksiä on autettu ja tuettu useissa kaupungeissa. Niissä on pidetty hartaushetkiä ja niiden jouluiltoihin on hankittu ohjelmaa ja yhdistyksiä on avustettu rahalla. Useissa paikoissa on ohjattu kuuromykkäinopettajien ompeluseuroja.

Auttajayhdistys on jakanut ilmaiseksi useita satoja kappaletta »Kuuromykkäin Joulu»-nimistä joulujulkaisua. Sitäpaitsi on kuuromykkäinopettajille levitetty uskonnollisia ja muita hyödyllisiä lehtisiä.

Kuuromykkäinopettajien jatkokursseja on pidetty esim. Jyväskylässä ja Oulussa.

Muutamille kuuromykkäinopettajille on Porvoon ja Helsingin piirit antaneet avustusta viimekesäiseen pohjoismaiseen kuuromykkäinopettajien kokoukseen, joka oli Tukholmassa.

Turussa on pidetty soitannollinen iltama piirin rahavarojen kartuttamiseksi. Puhdas tulo iltamasta teki 242 mk. 99 p.

Helsingin piiri on ylläpitänyt Hyvinkäällä Ävikin koulukotia, jossa on ollut hoidettavana yhdeksän lasta. Koulukodin tähden on tehty paljon työtä. Se on saanut Malmin lahjoitusrahastosta viime keväänä 12,000 mkan lahjoituksen. Koulukodin rakennusten kuntoonpanemiseen on mennyt 3,000 mk. Kuitenkin tarvitsee kodissa vielä tehdä korjauksia. Valtio antaa kodille vuosittain avustusta 6,500 mk., joka kuitenkin ei enää riitä, sillä elantokustannukset ovat nousseet.

Viime kesänä kävi useita aistiviallisten opettajia Ruotsista, Norjasta ja Tanskasta katsomassa Ävikin koulukotia. He olivat silloin aistivialliskoulukokouksessa Helsingissä.

Koulukodin johtajattarena on ollut rouva Meri Kahva. Neiti I. Liukkosen jälkeen on opettajattareksi tullut neiti A. Suojärvi.

Helsingin piiri aikoo Ävikin tilalle myös perustaa vanhainkuuromyökkäin naisten kodin. Porvoon piiri on tämän kodin rahastoon antanut 289 mk. 62 p. Kodin rahastossa on nyt 19,582 mk. 77 p.

»Födelsedagsgåfvan»-niminen yhdistys on Helsingin piiriltä saanut 300 mk. lastenkotiin.

Vielä on mainittava, että viime keväänä ilmestyi Jyväskylään eräs tuntematon kuuromyökkä jostain Karjalan puolesta. Hän oli kuljeskellut ympäri maata ja kulkiessaan koonnut pienemmän rahasummankin. Hänet koetettiin saada työhön ja pidettiin hiukan kuurom. koulussakin kuuntelemassa opetusta, mutta kun koulu loppui ja oppilaat lähtivät kesälomalle, hävisi tämä tuntematon kuuromyökkä teille tietämättömille. Toimikunta koetti saada selvää hänen kotiseudustaan, mutta kaikki tiedustelut olivat turhat. Toimikunta olisi toimittanut hänet syksyllä Kurikan kuuromyökkäkouluun, mutta hänestä ei ole enää saatu mitään tietoa.

Jäseniä on auttajayhdistyksessä ollut vuoden lopussa vakinaisia 104 ja vuosijäseniä 960 eli yhteensä 1,064.

Auttajayhdistyksen säästö edelliseltä vuodelta teki 79,496 mk. 86 p., tulot 12,545 mk. 52 p., menot 8,382 mk. 85 p. ja säästö tälle vuodelle oli 83,659 mk. 53 p.

Auttajayhdistyksen keskustuimikuntaan ovat kuuluneet pas-

tori A. E. Nordman puheenjohtajana ja rahastonhoitajana, rehtori K. Ahlman varapuheenjohtajana, rouva K. Rydman ja neidit H. Arrhenius ja T. Holmström sekä opettaja J. K. Palomaa sihteerinä.

Plm.

Emil Kuukkanen †.

Kuoleman uneen on vaipunut nuorukainen parhaimmassa iässänsä. Vähitellen kasvava tauti häneltä voimat riisti. Omassa kodissaan äidin ja sisarensa hoitamana nautti hän rakkautta sairaudenkin aikana. Ja erittäin kiitollinen hän olikin siitä. Levollisena, jopa iloitenkin, odotti hän kuolemaa, sillä hän turvasi armolliseen Vapahtajaan, joka anteeksi antaa ne synnit, jotka Hänelle tunnustamme. Sana Vapahtajasta oli käynyt hänelle eläväksi sanaksi. Se oli kait käynyt hänelle tarpeelliseksi ja kalliiksi juuri sentähden, että hän oli oppinut tuntemaan oman heikkoutensa taistelussa syntiä vastaan. Heikko tarvitsee väkeväntä auttajaa. Se, joka vielä luulee olevansa väkevä, ei tiedä tarvitsevänsä auttajaa. — Suokoon Jumala, että Hänen Sanansa kävisi eläväksi monelle kuuromyökkälle, joka ei vielä pidä sitä kalliina. Ainoastaan Pyhän Sanan valossa voimme oikein käyttää elämämme päiviä ja valmistua rauhassa kuolemaan.

Ymmärryksellään vainaja hyvin oppi jo koulussa käsittämään uskonnon opetuksia, niinkuin hän helposti oppi muitakin opetusaineita. Lukeminen ei ollut hänelle ikävää eikä vaikeaa, sillä hänellä oli hyvä ymmärrys ja halu oppia. Käytöksensä kautta hän myöskin koulussa ollessaan saattoi miltei ainoastaan iloa omalle opettajattarelleen, joka piti hänestä, niinkuin pitää omaisistaan. Vielä tautivuoteeltaan vainaja kirjoittikin opettajattarelleen. Tyynesti hän kesän alkupuolella kertoi tautinsa kulusta, rakkaasta kodistaan ja kesken jääneestä työstään. Kouluaajan loppua 7 vuotta sitte hän oli alkanut oppia kirjansitojaksi, ja ulosoppineena oli hän jäänyt samaan työpaikkaan kotikaupungissaan Jyväskylässä. Oudolle tuntui hänestä, kun hänen sairaana matkassaan hänen työnsä annettiin toiselle.

Juhannukseksi vainaja kirjoitti viimeiset terveisensä. »Minun sydämeni on niin rauhallinen», lausui hän siinä. — Hän, joka meille synnit anteeksi antaa, voi myös antaa rauhan kuoleman lähestyessä.

Ylistys Hänelle!

N. H:s.

Muistakaa vanhojen kuuromykkäin kotia lahjoilla ja testamenteilla.

Kirje kesäkoulusta Kuopiossa.

Maanantaina 2 p. Kesäkuuta v. 1913 tulin käymään Kuopiossa. Asettauduin asumaan erään entisen koulutoverini kortteeriin täällä. Ensimmäinen tehtäväni oli saada tietää missä entinen opettajattareni asui. Monien kyselyjen perästä löysin hänen asuinpaikkansa. Kyllä hänen entisen asuntopaikkansa tiesin, mutta hän oli muuttanut.

Opettajattareni luona minua kohtasi ilosanoma. Hän näet ilmoitti minulle, että täällä Kuopiossa pidetään kesäkoulua entisille kuuroille oppilaille. Sen piti alkaa jo seuraavana päivänä. Näistä asioista ei minulla ollut tätä ennen mitään tietoa. Ystävällisen opettajattareni kehoituksesta minäkin tulin menneeksi tähän kouluun, vaikka en ollut saanut edeltäpäin kirjeellistä kutsua.

Kotipitäjäni on aivan lähellä Kuopiota. Kesällä matka tuntuu lyhyeltä ja hauskalta. Nilsin kirkonkylän rannassa nousin laivaan nimeltä »Pisa», jonka päämäärä on Juantehdas. Matkan varrella saa nähdä Syvärin vesiä lukuisine saarineen. Äkinäiseen matkailijaan Syvärin maisemat tekevät syvän vaikutuksen, sillä nämä maisemat ovat osa Savon luonnon ihanuudesta. Järvissä on lukuisat saaret ja salmet, joita minun silmäni on nähnyt monta kertaa. Aamulla varhain nousin junaan, joka kiidatti minut Juantehtaalta Karjalankoskelle. Täältä sitten menin taas laivaan, joka vei minut Kuopioon.

Kolmas päivä kesäkuuta oli jo meitä kolmattakymmentä tyttöä koolla entisessä tutussa koulussa. Saimme nähdä entisiä opettajiamme ja tovereitamme. Ensipäivänä meille esitettiin kesäkoulun päiväjärjestys. Nimi-listasta saimme itsekukin etsiä nimemme ja saimme tietää tehtävistämme, jotka meille oli määrätty. Opettajattaret itse pitävät huolta siitä, mitä he meille opettavat. Tarkoitus on, että saisimme täydentää niitä tietoja, joita olemme lapsina ollessa saaneet tässä koulussa.

Sukkelaan ja hauskasti aika kului. Kaksi viikkoa vain kesäkoulu kesti. Mainitsen siitä muutamia kohtia.

Kiitollisuudella on mainittava, että kaksi opettajattarta valmistivat meille hyvän tilaisuuden. He veivät meidät museoon näkemään kaikkia niitä kokoelmia, joita siellä on nähtävänä. He pyysivät ensin meille vapaan sisäänpääsyn ja sen me saimme. Paljon siellä oli nähtävää. Ensimmäinen kokoelma esitti meille Suomenmaan muinaisuutta. Yläkerrassa oli suuremmoinen kokoelma lintuja. Toinen opettajattarista sanoi jo minulle, ettei hän jaksakaan enää katsoa sitä paljoutta, jota täällä on. Hän sanoi käyneensä monta kertaa tätä ennen katsomassa. Nämä opettajan omat sanat jo ilmaisevat, miten paljon siellä on nähtävää. On Suomessa vielä suurempiakin museoita, kuin tämä.

Toinen vielä hauskempi tilaisuus tarjoutui meille. Me teimme näet kahdella laivalla huvimatkan Metsäpirtin huvilaan. Huvila on kauniilla paikalla järven rannalla huminoivien honkien ja koi-vujen ympäröimänä. Puitten huminoimista emme tosin kuule, mutta mielessämme voimme sitä kuvitella. Kun nousee huvilan parvekkeelle, niin aukeaa eteen suurenmoisen kaunis näköala. Näkee edessään osan Kallavettä lukuisine saarineen. Voin mielessäni kuvitella, kuinka kaunista on tällaisen luonnon ympäröimänä kuunnella kesäaamuisin lintujen viserrystä, jota voisi sanoa luomakunnan konsertiksi. Mutta meille, jotka emme voi tätä kuulla, on se kuin suljettu ovi, josta ei voi päästä sisään. Silmillämme tosin näemme ympärillemme ja voimme sanoa: kas! tällainen on Suomenmaan luonto. — Kahvit juotuumme ja sitten vielä vähän aikaa oltuumme yhdessä jätimme huvilan ja sen ystävällisen herrasväen hyvästi. Minulle he ovat kaikki en-

nestään tuttua Nilsiläistä väkeä. Matkan varrella maata myöten kaupunkiin kävellessämme katselimme kalansiitos laitosta. Tästäkin oli meille oppimista ja näkemistä. Tästä paikasta vähän tnonnempana oli taas kesähuvila. Sitä ympäröi kaunis puutarha, jossa oli paljon istutuksia m. m. näin ensin kerran elämässäni kukkivan omenapuun. Se oli täynnänsä valkoisia kukkia.

Jätettyämme huvilan läksimme menemään eteenpäin. Kello kahdeksatta käydessä illalla olimme rakkaassa koulutalossamme. Illallisen syötyämme nousimme asumalaitoksen yläkertaan viettääksemme hetken Jumalan sanan ääressä, kuten meillä oli tapana joka ilta tehdä, ennenkuin menimme nukkumaan koulukartanon alakertaan. Alottaessaan hartaushetkeä, opettajattaremmesanoi, että olemme tänäpäivänä saaneet iloa ja hauskuutta. Jätäkäämme ne nyt selkämme taa ja ajatelkaamme nyt hetkisen ijankaikkisen elämän asioita. Nämät hartaushetket lopetti ja aloitti opettajattaremmes rukouksella. Mielestäni olemme ikäänkuin puoleksi totuuden ja puoleksi tiedon koulussa. Meille opetettiin pääasiallisesti tietoa Jumalasta ja myös maallisista asioista. Tästä koulusta oli meille paljon hyötyä. Jospa vaan ymmärtäisimme ottaa vastaan sen, mitä meille tarjottiin! Meidän velvollisuutemme on myöskin täyttää elämässä niitä ohjeita, joita meille annettiin.

Olimme myöskin kutsutut jatkokoulun perustajan, neiti Helsingiuksen kotiin kahvikekkeriin. Hänen hommaamansa oli suureksi osaksi tämäkin kesäkurssi. Toverina hänen rinnallaan on ollut toisia opettajia, sekä varsinkin neiti Anna Nyström, jotka kumpikin ovat asuneet yhdessä monta vuotta. Neiti Helsingius opettaa nyt meille viimeisen kerran kesäkoulussa, sillä hän ottaa eron virastaan ja muuttaa pois Kuopiosta. Kiitollisuuden osoitteeksi annoimme heille kummallekin pienen kirjalahjan.

Viimein tuli meille pastori Huugo Nyberg, jota olimme odottaneet. Lauantaina hän opetti meille uskontoa muutaman tunnin ja sitten pyhänä oli Jumalanpalvelus koulun salissa, missä muutamat meistä nauttivat Herran ehtoollista. Se oli juhlallinen ja siunattu hetki. Sitten myöhemmin iltapäivällä oli Oskari Malmin juhla asumalaitoksen päivähuoneessa. Malmin kipsinen muoto-

kuva oli ripustettu jalustalle, joka oli Suomen lipulla ja kukilla koristettu. Kuuromykät ovat monessa paikassa Suomessa viettäneet juhlia hänen muistolleen. Kesäk. 13 p. oli kulunut 50 vuotta K. O. Malmin kuolemasta. Pastorimme piti kauniin puheen meille Malmin elämäntyöstä. Suuri oli hänen tehtävänsä, sillä hän perusti ensimmäisen k. m. koulun Suomeen eli hän laski ensimmäisen perustuksen Suomen k. m. opetukselle ollen itse vielä kuuromykkä. Puheen päätyttyä lyhyen väliajan jälkeen läksimme kävelemään Puijolle. Siellä meidät valokuvattiin ja saimme käydä tornissa vapaasti katsomassa näköalaa. Opettajat olivat myöskin mukana. — Tämä päivä päättyi niinkuin muutkin päivät hartaushetken viettämisellä. Tällä kertaa Pastorimme piti hartaushetken.

Tiistaina kesäkuun 17 päivä päättyi kesäkoulu. Silloin oppilaat matkustivat iloisina ja kiitollisina kotiinsa.

Maria Taskinen.

Råbylund.

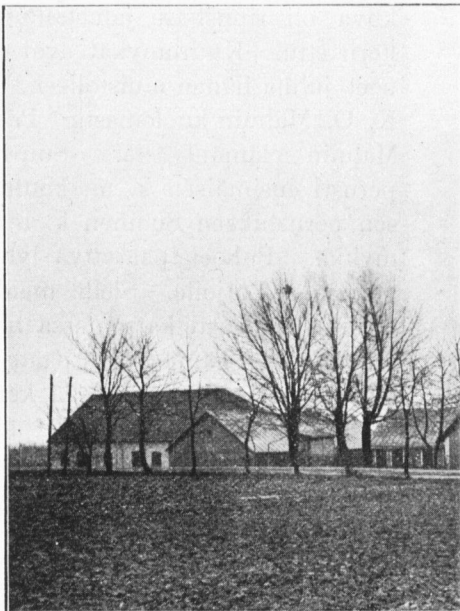
Ruotsissa on äsken perustettu ensimmäinen maanviljelyskoulu kuuromykkä-pojille. Se avataan heinäkuun alussa tänä kesänä. Silloin tulevat sinne ensimmäiset oppilaat. — Tämän maanviljelyskoulun nimi on *Råbylund*. Se on etelä-Ruotsissa, Skånen maakunnassa aivan lähellä Lund'in kaupunkia, jossa myös on tavalinen kuuromykkäinkoulu.

Råbylund on pieni maatalo. Siinä on 14 tynnyrinalaa maata. Eräs yhdistys osti tämän talon maanviljelyskouluksi kuuromykille. Yhdistyksen jäsenet ovat kuuromykkäin opettajia ja ystäviä. Yhdistyksen perustaja on Vänersborgin kuuromykkäinkoulun johtaja F. Nordin. Tämä yhdistys kokosi rahaa, jolla ostettiin Råbylund'in talo. Ruotsin valtio lupasi myös antaa rahaa 250 kruunua vuodessa jokaista oppilasta kohti. — Råbylund'in talossa oli jo monta valmista rakennusta kun se ostettiin. Rakennuksia korjattiin ja järjestettiin uudestaan, niin että oppilaat sopivat hyvin siinä asumaan ja tekemään työtä. Koulunkäynyt työnjohtaja opettaa kuuromykkä-pojille käytännöllistä maanviljelystä: kyntä-

mistä, kylvämistä, riipenpuimista, ojankaivamista, eläintenhoitoa, metsänviljelystä j. n. e. Oppilaat käyvät myös Lundin kuuromykkäinkoulussa, jossa saavat tietopuolista opetusta lisää: laskentoa, luonnontietoa, kirjoitusta, terveysoppia j. n. e. Toivotaan, että kuuromykkä-pojat siellä oppivat ominpäin eli itsenäisesti pientä maanviljelystä hoitamaan.

Skånen maakunnasta kotoisin olevat oppilaat saavat opetuksen, asunnon ja ruuan ilmaiseksi. Toisista maakunnista kotoisin olevat oppilaat maksavat edestänsä.

Mutta Råbylundissa on myös käsityökoulu kuuromykkä pojille. Ne pojat, jotka eivät tahdo oppia maanviljelystä, saavat siellä oppia jotakin käsityö-ammattia. Heille opetetaan suutarin, räätälin ja puusepän työtä. Oppiaika kestää

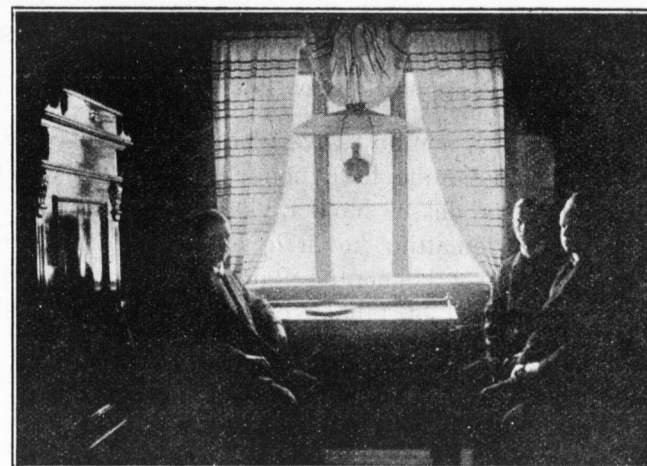
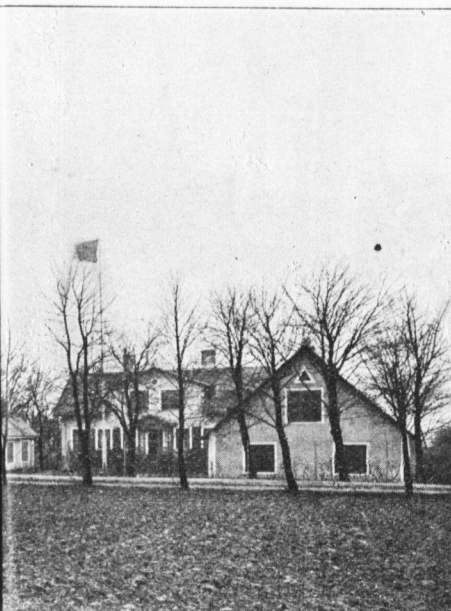

Oppilasten ruokahuone Råbylundissa.

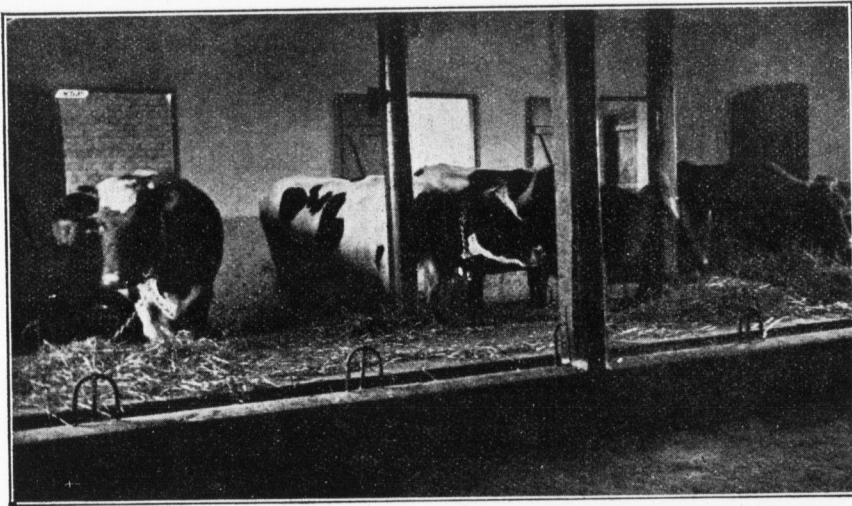
korkeintaan 4 vuotta. Silloin saavat oppilaat suorittaa kisällin tutkinnon. Työnjohtajat eli mestarit opettavat pojille käsitöitä. Kuuromykkäin opettajat opettavat heille kieliopestusta, laskentoa, kirjanpitoa, piirustusta ja yhteiskuntaoppia. Sen lisäksi opetetaan heille kana-, mehiläis- ja puutarhahoittoa, että osaisivat sitäkin sivuelinkeinona harjoittaa.

Råbylundissa on vielä yksi osasto: *koti vanhoja, sairaita ja työhönkykenemättömiä kuuromykkiä varten*. Skånen maakunnan kuuromykillä on jo ennen ollut sellainen koti. Se oli ennen Karlskronan kaupungissa. Se avattiin v. 1908. Mutta viime kesänä se muutettiin Råbylund'iin. Siinä on

20 vanhaa ja kivuloista kuuromykkää. Råbylundissa on heillä hauskenpi olla. He käyvät vielä vähän töissäkin nuorempien kanssa.

Oppilasten asunto-huone Råbylundissa.

Navetta Råbylundissa.

Huomaamme siis, että Råbylund on hyvin järjestetty ja tarpeellinen laitos. Tuottakoon se siunausta naapurimaamme (Ruotsin) kuuromykyille.

Turun kuuromykyäinkoulun Toveriyhdistys.

Vuosikertomus lukuv. 1912—1913.

Turun kuurom. koulun Toveriyhdistys on jo ollut monta vuotta. Ensin koulussamme lukuvuonna 1904—1905 yksi luokka, nimittäin silloinen kahdeksas luokka, yksin kokoontui ja piti iltamia. Tämä tapa huomattiin kovin hyväksi ja sitten useammat luokat yhdessä alkoivat kokoontua iltamiin. Näin on toveriyhdistyksemme alkanut. Ja tänään on meillä kuudes varsinainen vuosikokous.

Toveriyhdistyksen iltamia on tänä lukuvuotena pidetty tavallisesti kahdesti kuukaudessa. Joskus on sattunut niin että iltamia on ollut vain yksi kerta kuukaudessa. Iltamat ovat olleet yksinkertaisia ja ohjelmat tavallisia. Niissä on ollut puheita, ru-

noja, kertomuksia, satuja, näytelmäkappaleita, kuvaelmia ja niiden selityksiä sekä leikkiä. On myös pidetty toveriyhdistyksessä juhla Runebergin ja Lönnrotin muistoksi. Runebergin iltamassa näytettiin näytelmänä »Vänrikki Stool» ja Kalevalanjuhlassa »Väinämöinen».

Jäsenmaksuja koottiin viime helmikuussa. Rahoja karttui yhteensä 7 mk. 30 p. Säästöpankkiin on talletettu 15 mk. ja se on kasvanut korkoa 13 penniä, joten toveriyhdistyksellä on nyt säästöpankissa 15 mk. 13 p. Kassassa on 1 mk. 55 p. Yhteensä siis varoja on 16 mk. 68 p. Toveriyhdistykselle on ostettu muutamia tarpeellisia tavaroita sen omilla varoilla.

Tavallisesti on pidetty toveriyhdistyksen vuosikokous maaliskuun 25 p:nä, mutta yhdistys päätti lykätä sen tänä vuonna toukokuuhun, koska se aika sopinee paljon paremmin. Näin tulee toimintavuosi täydelliseksi.

Opettajia, jotka ovat myöskin olleet läsnä joka iltamassa, pyytää Toveriyhdistys kiittää vilpittömästi.

Toveriyhdistyksen toimikuntaan ovat kuuluneet oppilaat Hilja Koskinen puheenjohtajana, Kauko Mäkelä varapuheenjohtajana, Maria Saxberg rahastonhoitajana, Lydia Rämä sihteerinä ja muina jäseninä ovat olleet oppilaat Juho Laakso, Katri Ala-Antola ja Fanny Heino.

Tilintarkastajina ovat olleet oppilaat Lyyli Branthin ja Iisakki Forssell.

Turussa toukok. 10 p. 1913.

Hilja Koskinen.

Kyminlaakson kuuromykyät

kokoontuvat kokoukseen 17 p. elok. klo 11 e. p. p. Inkeröisten kansanopistolla Inkeröisten aseman lähellä. Ne jotka haluavat asuntoa ja ruokaa, ilmoittakoot siitä herra Väinö Sihvolalle osotteella: *Inkeröisten asema*. Pienempi alustava kokous pidetään samassa paikassa lauantaina 16 p. elok. klo 7 j. p. p.

Useita esitelmiä on luvassa. Kaikki tervetulleita.

Asiamies.

Kuuromykkä kuninkaan poika.

Kuvassa näette Espanjan nuoren Kuningattaren ja hänen kolme lastansa. Yksi noista lapsista, keskimäinen, on kuuromykkä. Hänen nimensä on Jaime. Hän on ollut kuuromykkä syntymästä asti. Monet viisaat lääkärit ovat koettaneet parantaa hänen korviansa, mutta häntä ei ole voitu saada kuulevaksi.

Keskustelua Kuopion kesäkoulussa.

Seurustelemisen hyöty toistemme kanssa.

- 1) Seurusteleminen ei ole mikään paha.
- 2) Me tahdomme seurustella toistemme kanssa sentähden että me tunnenme itsemme yksinäiseksi.
- 3) Nuoret naiset mieluummin seurustelevat nuorten miesten kanssa.
- 4) Meidän tulee seurustella siveästi.
- 5) Kun me keskustelemme toistemme kanssa, niin meidän pitää valita hyviä ja hyödyllisiä asioita että viisastumme.
- 6) Mistä me voimme keskustella? Keskustellaan raittiudesta, taloudellisista asioista ja hyvistä kirjoista.
- 7) Yksinäinen ihminen tuntee itsensä veltoksi ja välinpitämättömäksi, myöskin tyytymättömäksi. Seurustelemisen kautta ihminen tuntee itsensä iloiseksi ja arkipäiväinen huoli unohtuu.
- 8) Monet maalaiset eivät viitsi puhua k.mykkien kanssa muuta kuin jokapäiväisistä asioista, miten heidän on tehtävä työtään. Seurustelun kautta k.mykkien kanssa tunteet tulvivat tulvimistaan. Se on heille virkistykseksi ja huviksi väsyneelle ja janoovalle sielulleen.
- 9) Me voimme keskustella elämän kokemuksista. Jokaisella ihmisellä on omat kokemukset. Meidän tulee ottaa osaa toistemme suruun.
- 10) Seurustelu hyvien ja ymmärtäväisten ihmisten kanssa vaikuttaa meihin jalostuttavasti.
- 11) Seurustelun kautta ihminen rikastuu sanoissa ja töissä ja aatteet vaihtuvat ylevämmiksi.
- 12) Kun seurustelee hyvien ihmisten kanssa niin saa paljon hyviä mietteitä.
- 13) Meistä on hauskenpi seurustella kuuromykkien kanssa, sillä harvat kuulevat ymmärtävät meitä.
- 14) Me voimme seurustella toistemme kanssa kirjeiden avulla.

Tietoja kotimaasta.

Kesäkoulua pidettiin viime kesäkuun 2—12 päivinä Mikkelin kuuromykkäinkoulun entisille poika-oppilaille. Kesäkoulussa olivat seuraavat 31 oppilasta: Otto Rokkanen Juvalta, Emil Vahlsten Loimaalta, Kalle Rantahuhturi Kokemäeltä, Einar Vikbom Turusta, Kalle Koukkumäki Pihlajavedeltä, Ludvig Pitkänen Uuku-

niemeltä, Emil Raikunen Huittisista, Eenokki Pyttylä Tervolasta, Heikki Koistinen Polvijärveltä, Kustaa Sipilä Pälkäneeltä, Väinö Salonen Köyliöstä, Väinö Sillankorva Urjalasta, Juho Pekka Tiainen Säamingistä, Aleksanteri Kankkunen Rantasalmelta, Joo-sef Juhola Ikaalisista, Jalmar Penttinen Juvalta, Eemil Halonen Viipurista, Aukusti Asikainen Kuopiosta, Olli Piitulainen Sortavalasta, Adolf Marttila Ruovedeltä, Arvid Tikkanen Sotkamosta, Frans Kotakorpi Mouhijärveltä, Aleks. Wirtanen Tampereelta, Kalle Hietaniemi Ikaalisista, Johannes Klippa Anttolasta, Kosti Piirainen Helsingistä, Eetu Tolonen Pielisjärveltä, Erkki Ekvall Punkalaitumelta, Otto Hämäläinen Kuopiosta, Hjalmar Myllymaa Helsingistä ja Herman Ylén Kemistä. — Oppilaat asuivat koulun asumalaitoksella, jossa heitä hoiti ja ravitsi neiti Naema Hermanson. Koulussa opetettiin uskontoa, sisälukua, laskentaa, maantiedettä, yhteiskuntaoppia, kirjansitomista, puutarhatyötä ja korien tekemistä. Opettajina olivat rouva ja herra Savolainen, rouva ja herra Pesonen, neidit Laina Järvinen ja Aino Räsänen sekä past. H. Nyberg. Oppilaat ja opettajat tekivät huvimatkan laivalla Heimarin puutarhakoululle Ristiinaan. Siellä katseltiin suuria puutarha-istutuksia, mehiläispesä y. m. Siellä oli myös 2 kuuromyökkäyttöä oppilaina. — K. O. Malmin muistojuhlaa vietettiin kesäkuun 8 päivänä. Koulun sali oli koristeltu nuorilla koivuilla. Malmin kuva ja puhujalava oli koristeltu kukka-seppeleillä. Puheita pitivät herra E. J. Pesonen ja past. H. Nyberg. — Kävelyretki tehtiin Mikkelin hautausmaalle. Siellä katseltiin opettajien K. Reposen ja J. O. Korpelan hautoja sekä erään km. pojan, Emil Mantereen hautaa. Oppilaat panivat kukkavihkoja opettajiensa haudoille. Kesäkuun 12 päivänä pidettiin Mikkelin kirkossa jumalanpalvelus ja Herran ehtoollinen kuuromykille. Maalta Mikkelin läheltä tuli paljon kuuromykkiä kirkkoon, yhteensä 42. Päivä vietettiin yhdessä km. koululla, jossa kuuromykät söivät päivällistä ja joivat kahvia. — Oppilaat saivat valtiolta vapaat rautatiepiletit. Kuuromykkäin Auttajayhdistys maksoi oppilasten ruuan ja muut kustannukset. Oppilailla oli kovin hauskaa. Kaikki olivat iloiset ja tyytyväiset. Ja opettajat olivat iloiset ja kiitolliset Jumalalle, kun he huomasivat, että oppilaista oli tullut miehiä, jotka tahtoivat rehellisellä ja ahkeralla työllä ansaita leipänsä sekä tahtoivat elää siivosti. — Kesäkoulusta otettiin useita hauskoja valokuvia, jotka aijomme painattaa *Kuuromykkäin Joululehteen*.

Kuopion kesäkoulusta on kirjoitus toisessa paikassa tässä lehdessä. Painatamme tähän ainoastaan kesäkoulun oppilasten nimet. He olivat: Josefiina Vehniäinen Rautalammilta, Kustaava Knuuti Nivalasta, Ida Kopsala ja Hilda Pyörre Toholammilta,

Aliina Iivanainen Vaasasta, Anna Sauselin Ylistarosta, Saara Kasurinen ja Aino Saarikko Hämeenlinnasta, Silja Martikainen ja Eeva Heinänen Nurmeksessa, Sohvi Okkonen Pielisjärveltä, Hanna ja Katri Reinikainen sekä Tyyne Höglund Jääskestä, Elsa Hussi Uusikirkolta, Aino Kantola Kymistä, Hanna ja Pauliina Säisä, Elsa ja Anni Rönkkä sekä Augusta Räisänen Iisalmelta, Maria Taskinen Nilsiästä, Kustaava Varis ja Eeva Vepsäläinen Karttulanlasta, Henriikka Jääskeläinen Hankasalmelta, Miina Turunen Tuusniemeltä, Karoliina Satama Säkki-järveltä, Laura Höglund Haminasta ja Olga Sipilä Virolahdelta.

Näistä ovat noin puolet työssä maaseudulla omissa kodeissaan ja muutamat samoin sukulaistensa luona, kaksi kodeissaan kaupungeissa, kolme palveluksessa vierasten luona, kaksi tehtaassa ja kolme elättää itseään käsityöllä; yksi ainoa nauttii kunnan antamaa vaivaisapua, sillä häntä on turhaan koetettu opettaa työkyntöiseksi.

Oppilaat olivat jaetut kolmeen osastoon. Kahdella osastolla luettiin Raamattua ja myös uutta Yhteiskuntaopasta sekä harjoitettiin ainekirjoitusta ja laskentaa, jota paitsi keskusteltiin hyödyllisistä asioista, esim. terveydenhoidosta, itsekasvatuksesta, naisasiasta, säästäväisyydestä, muutamista Suomessa käytetyistä siirtomaiden tuotteista j. n. e. Kolmannella osastolla luettiin eräs jakso kristinopista ja Raamatunkertomuksia; lähtien oppilaiden kotiseuduista uudistettiin myös unohdettuja kohtia isänmaan maantiedosta.

Kuuromykät puutarhatyössä. Mikkelin kaupungin lähellä Heimarin talossa Saimaan rannalla on puutarhakoulu. Siellä pidetään puutarhakursseja, jotka kestävät 7 kuukautta: huhtikuun alusta lokakuun loppuun. Kurssissa opetetaan puutarhan hoitoa, erilaisten kukkien ja keittiökasvien kylvämistä ja hoitoa, marjapensaitten ja hedelmäpuitten hoitoa, kasvisruokien valmistamista, terveysoppia, kasvioppia y. m. Näihin kursseihin lähetti Mikkelin kuuromykkäin Auttajayhdistys 2 tyttöä Mikkelin läänistä, nimittäin Hilda Kauppinen Virtasalmelta ja Tilta Turakaisen Juvalta. He viihtyivät hyvin puutarhakoulussa.

— **Neiti Naëma Helsingius**, joka viime kevätlukukauden loputtua oli ollut 24 vuotta opettajana Kuopion k. m. koulussa, erosi silloin heikontuneen terveytensä takia virastaan. Sen johdosta olivat neiti Helsingiuksen opettajatoverit kutsunut hänet juhlapäivällisille koulun asuntolaan toukok. 27 p. Aistikkaasti oli asuntolan valoisa päiväsaliköyrynsillä ja kukilla koristettu ja keskelle lattiaa oli somasti katettu pitkä ruokapöytä. Kun juh-lavieras k:lo 1½ 5 saapui, oli vanhin työtoveri, neiti Strunck por-

tailla lausumassa hänet tervetulleeksi ojentaen hänelle kimpun kauniita ruusuja. Päivällisten kestäessä puhui johtaja Killinen neiti Helsingius'elle kiittäen häntä uskollisesta työstä, jonka hän näinä monina vuosina oli koulussa suorittanut »ei tuntiopettajana» vaan koko sydämeästään uhraten voimansa ja aikansa oppilaittensa hyväksi. Puhuja toivoi, että neiti H. yhä edelleenkin voisi toimia kuuromykkäin asian edistämiseksi. Neiti Anni Rissanen esiintoi nuorten työtoverein kiitoksen siitä hyvästä esimerkistä, jonka neiti Helsingius ahkeruudellaan ja tunnollisuudellaan työssä on tovereilleen antanut, sekä niistä monista hyvistä neuvoista, joilla hän on edistänyt nuoria, vastaalkavia opettajia. — Muistoksi erovalle toverille antoi opettajakunta Edelfeltin kuvat sievässä punaisessa salkussa. Neiti Helsingius kiitti siitä ystävällisyydestä, joka oli tullut hänen osakseen nyt ja pitkin aikaa hänen työskennellessään tässä koulussa. Sanoi, että työ nuorten keskuudessa oli hänelle iloksi ja virkistykseksi. Päivällisten syötyä jatkettiin vielä laulua kuunnellussa rattoisaa yhdessä oloa. Juhlan liikuttavin hetki oli silloin, kun kaksi III:nen luokan tyttöoppilasta esiintyi ja toinen heistä varmalla äänellä kiitti neiti Helsingius'ta »pienistä opetuksista suurista asioista» samassa antaen hänelle mitä herttaisimpia äsken puhjenneita ruusuja. Kun vielä oli laulettu: »Mun ota käten Herra ja taluta, siks' että pääsen kerran mä kotia», (juhlavieraan lempilaulu) erottiin, jokainen varmasti tuntien kadottavansa oikeutta rakastavan ja suoran mutta hienotunteisen työtoverin.

K. O. Malmin muistojuhlia vietettiin viime kesäkuun 8 p:nä monissa km.-yhdistyksissä. Toisessa paikassa tässä lehdessä on kerrottu juhlista, joita pidettiin Turussa, Mikkelissä ja Kuopiossa. Myöskin Tampereella, Porvoossa ja Helsingissä pidettiin juhlia. Kerromme tässä Helsingin km.-yhdistyksen juhlasta. Yhdistyksen sali oli kukilla koristettu. Peräseinällä riippui Malmin rintakuva seppelleen ympäröimänä. Myös toisiakin kuvia oli seinällä, m. m. kuvia niistä vanhoista Porvoon taloista, joissa hän piti koulua Porvoossa v. 1846 ja sen jälkeen. Taiteilija Sävele Angervo on käynyt Porvoossa maalaamassa ne kuvat. Helsingissä elää vielä 7 Malmin entisiä oppilaita. Heidät oli kutsuttu juhlavieraiksi. Heidät koristeltiin kukkasilla. Herra J. Sundberg puhui K. O. Malm'in elämästä ja työstä Suomen kuuromykkäin hyväksi. Taiteilija Sävele Angervo oli mustalla liidulla piirtänyt K. O. Malm'in kuvan kuuromykkäin yhdistyksen salin seinälle. Se paljastettiin nyt kuuromykkäin nähtäväksi ja jää se riippumaan salin seinälle. Sitten puhui toimittaja J. Hirn kauniisti Malm'in vanhoille oppilaille. Kun oli juotu kahvia toisessa huoneessa, niin palattiin saliin takasin. Silloin jokainen Malm'in entisistä oppilaita nousi

puhumaan. He kertoivat vanhoja muistojaan opettajastaan Malm'ista. Eräs kertoi Malm'in hautajaisista. Toinen kertoi mitä Malm oli puhunut hänelle vuosi ennen kuolemaansa. Silloin oli Malm ennustanut eli sanonut, että hän pian kuolee sekä oli sanonut lujasti uskovansa että on ijankaikkinen elämä kuoleman jälkeen. Kolmas oppilas kertoi Malm'in elämäntavoista j. n. e. Oli hauskaa kuulla mitä vanhat oppilaat kertoivat. — Kuuromykkät lausuivat myös runoja ja lukivat sen puheen, minkä Malm piti Turun km. koulun avajaisissa ²⁰/₁ 1860. — Herra J. Sundberg huomautti vielä, että tulevaisuudessa aijotaan pystyttää muistopatsas Porvooseen K. O. Malm'in muistoksi. Sitä varten sopii kerätä rahaa. Muistopatsasta varten kerättiin Malm'in juhlassa Helsingissä 128 mk., Porvoossa 17 mk., Tampereella noin 20 mk. ja Turussa noin 10 mk.

Avioliittoon vihittiin viime kesäkuussa Lempäälässä Kuopion kuurojenkoulun opettaja, maisteri Uno Kahma ja leskirouva Magnusson, o. s. Häll.

Kyminlaakson kuuromykille pitää Toimittaja J. Sundberg kokouksen Inkeröiden kansanopistolla elokuun 16 ja 17 päivinä.

Virkavapautta on pastori Kustaa Nyman'illa ollut viime heinäkuussa. Pastori oli lepäämässä ja uusia voimia etsimässä Ruotsissa Mösseberg'in kylpylaitoksessa. Hänen virkaansa hoiti pastori Luoma. — Past. Nyberg'illä oli myös heinäkuussa virkavapautta.

Kuolleita. Viime kesäkuun 28 p:nä kuoli Pietarissa suomalainen kuuromykkä *Vendla Sofia Majjala* yli 50 vuoden vanhana. Vainaja oli kotoisin Pohjanmaalta. Hän kävi koulua Turussa ja asui sitten Helsingissä, jossa hän työskenteli m. m. ompelijana. Useita vuosia sitten muutti hän sisarensa luo Pietariin auttamaan sisartaan hänen suuressa leipomaliikkeessään. Vaikeaan tautiin sairastui hän muutamia vuosia sitten, eikä häntä voitu siitä enää parantaa. Hiljaisena ja kärsivällisellä mielellä kantoi hän sairautensa, kunnekkä kuolema hänet vapautti kaikesta tuskasta.

— Jyväskylässä nukkui kuoleman uneen viime heinäkuun 8 p:nä kirjansitoja *Eemil Kuukkanen* 23 v. 4 kk. vanhana. Vainaja oli syntynyt Jyväskylässä, jossa isänsä oli suutarina. Lapsena hänet toimitettiin Kuopion kuurojen kouluun. Siellä oli hän neiti Naema Helsingius'en oppilaana. Koulusta päästyään meni hän kirjansitojan oppiin ja sai hyvän paikan Gummerus'en suuressa kirjansitoma-liikkeessä Jyväskylässä. Hän työskenteli menestyksellä monta vuotta. Viime talvena sai hän keuhkotaudin.

Se katkaisi hänen nuoren elämänsä. — Eemil Kuukkanen oli etevämpiä kuuromykkiä. Hänellä oli paljon tietoja ja osasi hyvin puhua. Hän oli aikaisemmin Jyväskylän kuuromykkäin yhdistyksen johtohenkilöitä ja Kuuromykkäin Lehden asiamies. Olemme kuulleet, että Eemil Kuukkanen ymmärsi kuoleman pian tulevan. Hän ei sitä peljännyt. Hän odotti kuolemaa ja uskoi, että Jumala ottaisi hänet luoksensa. Eemil Kuukkanen haudattiin Jyväskylän hautausmaalle heinäk. 12 p:nä. Hänen ruumiinsa lepäsi valkoisessa kirstussa. Kirstun kantoi hautaan vainajan työtoverit ja kuuromykät. Paljon ystäviä ja tuttavvia oli tullut hautausmaalle saattamaan häntä hautaan. Pastori Kangasvuo puhui siitä kuinka Jeesus ennen avasi kuuron korvat ja paransi mykän sanomalla »Effata» (aukene). Nyt Jeesus oli auaissut tämänkin vainajan korvat ja vapauttanut hänen kielensä. Taivaassa tämä vainaja nyt korvillaan kuulee Jumalan äänen ja kielellään Häntä ylistää. Haudalla puhui rouva Helena Luoma kuuromykille kauniisti kuoleman merkityksestä ja kuuromykät yhdessä viittasivat siunauksen haudassa nukkujalle. Kukkia pantiin haudalle paljon. Hautauksessa oli läsnä m. m. kuuromykkäin opettajia, jotka nyt ovat Jyväskylässä.

Karl Oskar Malmin 50-vuotis muistopäivää kesäk. 8 p:nä vietettiin myös Turussa. Päivällä kello 3 menivät kuuromykät Malmin haudalle. Siellä ensiksi pastori A. E. Nordman laski Suomen Kuuromykkäinliiton puolesta laakeriseppeleen Malmin hautakummulle, puhuen viittomilla Malmin muistolle. Turun Kuuromykkäinyhdistyksen seppeleen laskivat hrat J. Palomaa ja A. Wilkki, joka viittoi Malmin elämäntyöstä. Lopuksi esittivät muutamat kuuromykät Maamme-laulun.

Illalla klo 6 kokoontuivat kuuromykät omaan huoneustonsa, joka oli koristettu koivunlehdillä ja kasveilla. Salin seinällä oli Malmin muotokuva ja hautapatsastaulu laakerilehtien ja kukkivien kukkain ympäröimänä. Pöydällä oli Malmin muistoksi ilmestynyt punakantinen kirjanen.

Muistopäivän viettoon oli tullut paljo kuuromykkiä ja past. Nordman rouvineen sekä nti H. Arrhenius.

Ohjelman alkoi hra Palomaa tervehdyspuheella, joka koski Malmin muiston kunnioittamista. Sitten puhuivat Malmin entiset oppilaat rva M. Hellä ja nti M. Lundström muistojaan opettajastaan. Muistoesitelmän piti past. A. E. Nordman Malmin elämästä ja työstä. Tässä esitelmässä oli paljo uusia tietoja Malmista ja mielellään sitä seurattiin. Hra E. Savisaari puhui Malmista Manillan koulun oppilaana ja hra L. Sandell puhui kuuromykkäin opetuksen historiasta. Tämän jälkeen puheenjohtaja teki selkoa hra J. Sundbergin esityksestä Malmin muistopat-

sasrahaston muodostamisesta. Tämä otettiin innostunein mielin huomioon ja koottiin heti kolehti, johon tuli 10 mk.

Kahviloman perästä esittivät hrat A. Wilkki ja E. Savisaari vuoropuhelun »Koulunkäymätön ja koulunkäynyt kuuromykkä». Nti L. Wainola ja hra Wilkki kertoivat sitten Helen Kellerin elämästä. Viimeiseksi laulajat lauloivat viittomilla »Kansalaislaulun» ja »Maamme».

Kauniisti ja mieltäylentävästi päättyi näin Turun kuuromykkäinyhdistyksen työkausi ja jokainen lähti hyvällä mielellä hyvästit otettuaan kotiin alkavaa ihanaa kesää ajatellen.

K. O. Malmin 50-vuotismuiston johdosta ovat Turun Kuuromykkäinyhdistys, Kuuromykkäin Auttajayhdistys ja Turun km.-koulun opettajisto hra J. Sundbergin esityksestä päättäneet kiinnittää muistotaulun Turun km.-koulun ensimmäisen koulutalon seinään. Taulussa, joka on kuparista, on omistuslause: »Tässä talossa alkoi Suomen ensimmäinen kuuromykkäinopettaja opettaa kuuromykkiä 18²⁰/60». Omistuslause on kahdella kielellä.

Tampereen kuuromykkäin piirikokous. Kuten Km. lehti ilmoitti kokoonkutsui kesäkuun 8 p:nä Suomen Kuuromykkäinliiton Tampereen haaraosasto toisen kerran ympäristön km. maaseudulta piirikokoukseen ja oli kutsua seurannut puolisen sataa henkeä. Liiton päähallinto oli pyynnöstä kokoukseen lähettänyt hra Eino Karilaan viralliseksi esitelmöitsijäksi. Klo 12 päivällä alkoi kokous. Tavanmukaisten tervehdyspuheitten jälkeen hra Karilas esitelmöi eri ajoilla seuraavista aineista: »Koti ja Taide», »Värisopusoinnut» ja »Terveystenhoidosta». Neiti Talvia puhui kotiteollisuuden puolesta.

Vaikka kokouksella oli niin ylen virallinen nimi »Piirikokous», ei se allekirjoittaneesta lainkaan vastannut nimeänsä, koska mitään keskustelukysymyksiä ei ollut selvitetävinä. Pikemmin se oli vain esitelmätalaisuus ja sellaisena se ainerikkautensa puolesta nousi yli odotusten. Varsinkin hra Karilas suoritti kunnialla tehtävänsä.

Illalla klo 6 alkoi Karl Oskar Malm'in muistolle omistettu juhla, jossa hra Karilas puhui rakastetun vainajan elämästä yleispiirtein ja lopussa esitti runon Malm'in muistolle omistetun 50-vuotis-kuolinpäivän johdosta. Johanneksen kansakoulun juhlasalin peräseinälle oli asetettu Malm'in kuva, jota ympäröi katajakoynnös kaarroksineen. Kuva oli peitettynä. Vasta Malm-juhlan alkaissa se paljastettiin. Juhlaan osanottajilta kaunnettiin pieni pääsymaksu Malm'in muistopatsasta varten, joka tulevaisuudessa aijotaan pystyttää. Läsnäolijoille tarjottiin teetä vapaasti. Muuten oli juhla kaikin puolin onnistunut ja vaikutti siihen suurelta

osalta kaunis ilmava sali, jonka Tampereen kansakoulujen johtokunta oli ilmaiseksi luovuttanut kokoukselle, mikä kiitollisena mainitaan. Olisipa osanottajia ollut vaikkapa satakin. Kolmannella kerralla ollaan innokkaampia siinä kilpajuoksussa, jonka määränpää on tasa-arvo kuulevien rinnalla. — Eikö niin.

—vuo—

Huomattaa Kuuromykät Lahden ympäristöllä.

Jumalanpalvelus ja Herran ehtoollinen kuuromykillä pidetään Lahdessa sunnuntaina elokuun 24 p:nä. Kokoonnutaan klo 11 a. p. Osuusmeijerin saliin.

H. Nyberg.

ILMOITUS.

Sattuneista syistä saamme ilmoittaa, että ne, jotka tulevat meille vierailemaan ilmoittakoot siitä edeltäpäin, eikä sekään riitä, vaan on odotettava, kunnes joku meistä antaa vastauksen. Ja lopuksi, olkoon jokaisella rahaa ei vain tulo- vaan myös menomatkaa varten.

*Katri, Hanna ja Juho Reinikainen, Riikka ja
Aleksander Puolakka, Olga Vääänen, Tyyne Höglund.*

ILMOITUS.

Täten ilmoitan niille valokuvien tilaajille, että ottamani valokuvat pilaantuivat. Syy siihen oli se, että useat levyt olivat erehdyksessä kaksinkertaisesti valotettuja. Ikävän erehdyksen johdosta on siis mahdotonta lähettää valokuvia.

Kunnioittaen **Juho Pyhäläinen.**

Viipuri, Läänin maanmittauskonttori.

Myytävänä *Karl Oskar Malmin elämäkerta, 114 siv. noin 15 kuvaa, hinta Smk. 1: 50, postimaksua 25 p. Jokaisen kuuromykan tulee omistaa tämä kirja.*

Suomen Kuuromykkäin liitto

Rikhardinkatu 2, Helsinki.

Vihitty:

Anna Marila & Heikki Pelkonen.

Räisälä 11/5 1913.